

Arrest

nr. 93 923 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 november 2011 vroegen verzoekers asiel aan bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

1.2. Op 22 februari 2012 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 21 mei 2012 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet.

1.4. Op 18 juni 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal per arrest met nr. 83 153.

1.5. Op 2 juli 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard.

1.6. Op 14 augustus 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard. Deze beslissing werd op 28 augustus 2012 ter kennis gebracht. Dat is de thans bestreden beslissing.

1.7. Op 20 september 2012 werd een bevel genomen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, onder een bijlage 13quinquies, ten aanzien van beide verzoekers.

1.8. De beslissing van 14 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.05.2012 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*D, A. (R.R.: X)
nationaliteit: Servië geboren te Belgrado op (...)2010
D, D. (R.R.: X)
nationaliteit: Servië
geboren te Mladenovac op (...)1987
B, S. (R.R.: X)
nationaliteit: Servië
geboren te Mladenovac op (...)1990
adres: (...) 9050 GENT*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 02.07.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor D, A. (R.R.: X) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 31.07.2012 in gesloten omslag).

Derhalve

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

Gezien de asielprocedure van betrokkenen nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure, Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpen verzoekers een schending op van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet, alsook een schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, alsook een schending van het 'het beginsel van behoorlijk bestuur'.

2.2. Verzoekers lichten hun middel als volgt toe: *“Schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekers worden geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waarbij werd geoordeeld tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Dat mijn verzoekster aan ondervoeding lijdt, hetgeen blijkt uit alle medische attesten. Dat wat betreft de medische opvolging nochtans uit de internationale rapporten blijkt dat er GEEN afdoende medische begeleiding voorradig is voor mensen met chronische aandoeningen [http://www.swiss-cooperation.admin.ch/kosovo/en/Home/Domains of Cooperation/Migration/Swiss Liechtenstein Support Project to Mental Health in Kosovo](http://www.swiss-cooperation.admin.ch/kosovo/en/Home/Domains%20of%20Cooperation/Migration/Swiss%20Liechtenstein%20Support%20Project%20to%20Mental%20Health%20in%20Kosovo/)) :*

(.....)

De Zwitserse vluchtelingenorganisatie schrijft :

(.....)

Dat ook de medicatie niet voorradig is. Dat de medicatie deels niet op de lijst van de beschikbare medicatie staat en dat het dus niet beschikbaar is. Dat de controle-arts het door een ander product wenst te vervangen, zonder na te gaan of er geen bijzondere indicaties zijn als dit product niet schadelijk is voor mijn verzoekster. Dat voor de andere medicamenten, deze weliswaar op de lijst van de beschikbare medicatie staat, maar dat geen uitspraak wordt gedaan of deze medicatie wel financieel haalbaar is voor mijn verzoekers. Dat zij in hun asielrelaas duidelijk hebben te kennen gegeven dat zij financieel aan de grond zaten en dat het dus meer dan waarschijnlijk is dat zij deze medicatie niet kunnen aankopen, nu ze geen beroep kunnen doen op de sociale zekerheid. Dat de toestand in Servië niet anders is. Voor wat Servië betreft, dient opgemerkt dat - in strijd met wat het Commissariaat-Generaal beweert, de discriminatie en geweld tegen Roma diepgaand en structureel is :

(.....)

Mijn verzoekers voldoen dus aan de criteria zoals omschreven in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekers krachtens het K.B. van 9 juli 2000 vragen toegelaten te worden tot het regime van pro deo.”

2.3. Wat betreft de opgeworpen schendingen van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet dient de Raad vast te stellen dat de aangehaalde artikelen van de vreemdelingenwet niet dienstig kunnen ingeroepen worden. De bestreden beslissing betreft de beslissing tot ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals genomen door de gemachtigde van de bevoegde staatsecretaris. Enkel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd voor het toekennen van de vluchtelingenstatus. Echter, de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus is niet de bestreden beslissing die het voorwerp uitmaakt van de huidige vordering in beroep. Daarenboven werken verzoekers dit onderdeel van hun middel niet verder uit in hun toelichting, zodat ook om die reden dit onderdeel van hun enig middel niet dienstig is voor hun beroep wegens onontvankelijk.

2.4. Wat betref de opgeworpen *“het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953”* dient opgemerkt te worden dat verzoekers slechts nominaal de naam van dit verdrag vermelden zonder enige toelichting te verschaffen welk artikel van dit verdrag door de bestreden beslissing zou zijn geschonden en op welke wijze dit precies zo zou zijn. Het is immers niet aan de Raad, noch aan de verwerende partij, om zelf af te leiden, te gissen of te interpreteren welk artikel van het Vluchtelingenverdrag verzoekers wensen in te roepen. Ook wat betreft de ingeroepen schending van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”* geldt tevens dat verzoekers nalaten verdere duiding te verschaffen over welk beginsel van de meerdere beginselen van behoorlijk bestuur zij precies geschonden achten door de bestreden beslissing en op welke wijze die schending zich dan manifesteert. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900, RvS. 8 januari 2007, nr. 166.392). Deze onderdelen van het enig middel zijn derhalve om die reden onontvankelijk.

2.5. De Raad ontwaart voorts dat verzoekers kritiek uiten op de bestreden beslissing waar zij betogen dat de nodige medicatie niet zou voorhanden zijn, zowel omwille van de niet-beschikbaarheid in Servië van één bepaald geneesmiddel, als omwille van de financiële situatie van verzoekers. Daarnaast halen verzoekers verschillende rapporten aan van algemene aard, om aan te tonen dat in Servië structurele discriminatie en geweld ten opzichte van Roma voorkomen. Verzoekers menen verder dat zij voldoen aan de criteria om een machtiging tot verblijf te verkrijgen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad wijst vooreerst op de beslissing van de commissaris-generaal van 22 februari 2012 waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers werden geweigerd na grondig onderzoek van hun relaas, inclusief wat betreft de opgeworpen structurele discriminatie. Bovendien werd deze beslissing bevestigd door deze Raad op 18 juni 2012 per arrest met nr. 83 153.

2.7. De Raad wijst er op dat de aangehaalde rapporten algemeen van aard zijn en geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing, noch aan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 31 juli 2012. In dit advies dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing, stelt de ambtenaar-geneesheer immers *“betrokkene heeft een belangrijke groei- en gewichtsachterstand. In verband hiermee, werd een onderzoek van de urinewegen verricht dat volledig normaal was. De behandeling bestaat uit dieetadvies. (...) Uit het medisch dossier mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven. De beschreven groei- en gewichtsachterstand vereisen behoudens voedingsadvies geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.”*

2.8. De bestreden beslissing van 14 augustus 2012 luidt daarenboven als volgt:

“ (...) Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. (...) ”

2.9. Hieruit volgt dat de ambtenaar-geneesheer geoordeeld heeft dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit noch dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

2.10. De Raad wijst er nog op dat het advies van de ambtenaar-geneesheer evenwel duidelijk is waar het stelt dat *“De behandeling bestaat uit dieetadvies. Uit het medisch dossier mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven. De beschreven groei- en gewichtsachterstand vereisen behoudens voedingsadvies geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.”*

2.11. Tot slot bemerkt de Raad nog dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekers niet in staat zijn om een inkomen te genereren. Zo kan de nodige medicatie, al dan niet vervangende of generische medicatie, zoals aangegeven door verzoekers zelf, die eventueel nodig is in het kader van een aangepast dieet, aangekocht worden in het land van herkomst.

In de mate dat het enig middel ontvankelijk is, is het niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC